

[Poul Nielson]

Til hr. Maisteds betragtninger om privatisering må man jo nok sige, at vi er et noget ekstremt tilfælde internationalt set med den grad af privatisering, der er tale om på nationalt vitale områder som energiforsyningen her i landet, og det, der er tale om med vores ønske om og bestræbelser for at opbygge et nationalt olieselskab, er sådan set kun, at der dermed tages et skridt i retning af en blandingsøkonomi på dette område, nemlig at vi overhovedet får skabt et selskab, der kan fungere som et korrektiv til de multinationale selskabers adfærd her i landet. Specielt i betragtning af, at vi selv har energiressourcer i vores undergrund, bliver behovet for, at vi også selv fra samfundets side er med i hele processen omkring forvaltningen af disse naturrigdomme, større.

Ellers tror jeg ikke, der er grundlag for i anledning af hr. Maisteds forespørgsel at genoptage en diskussion om D.O.N.G. som sådant, bortset fra den betragtning, at når hr. Maisted mener, at det bliver en stat i staten, at indflydelsen bliver for stor osv., ville det være både rimeligt og sådan set også klædeligt – det er måske at bede om for meget – hvis fremskridtspartiet så også interesserede sig for den indflydelse på landets samlede økonomi, som Esso, Shell og alle de andre store olieselskaber allerede har.

Så til spørgsmålet om kernekraften, hvor ministeren nu oplyser, at sikkerhedsundersøgelsen bliver færdig i indeværende kvartal, og at elværkernes deponeringsundersøgelse bliver færdig inden udgangen af 1983. Jeg blev ikke klar over, om det også betyder, at regeringen mener, at vurderingen af affaldsundersøgelsen fra miljømyndighedernes side også er færdig inden årets udgang, og der var heller ikke nogen nærmere belysning af, om det så også betyder, at regeringen på nuværende tidspunkt vil sætte en dato for, hvornår beslutningsprocessens næste skridt sættes i værk. Det var helt uspecificeret. Der var kun tale om, at inden udgangen af i år bliver den undersøgelse, vi har diskuteret i snart mange år, færdiggjort, men hvis det afspejler, at regeringen er enig med socialdemokratiet i spørgsmålet om, at der ikke er behov for her og nu at skulle træffe en beslutning om kernekraft på grund af den forbrugsudvikling, vi har, og den kapacitet, der er i elsektoren, mener jeg, det er fornuftigt og sagligt, at regeringen ikke siger mere, end

den gør, og hvis jeg skal være venlig, vil det være den fortolkning, jeg anlægger, for sagen er, at hvis regeringen synes, at den skal fremtvinge en beslutning på det grundlag, vi nogenlunde kender nu, vil man få et nej fra socialdemokratiet. Vi ønsker, at deponeringsproblemet skal være betryggende løst, inden man tager stilling. Vi vil ikke gøre det i omvendt rækkefølge, og vi mener ikke, at der er behov for, at vi i elsammenhængen skal tage stilling nu til, hvordan store kraftværksenheder i midten af 1990'erne skal se ud. Selv om der er en 10-årig byggeperiode osv., er situationen ikke sådan, at vi skal tage stilling, og derfor er der plads til den debat, der er helt nødvendig.

Jeg må også forstå ministerens udtalelser om, at man tidligst kan tage sådanne enheder i brug i slutningen af 1990'erne, på den måde, at man faktisk går videre i denne tidsvurdering, end vi gjorde det, og det er i harmoni med statsministerens bemærkninger i åbningstalen om, at fra midten af 1990'erne vil kernekraft kunne bidrage økonomisk osv.

Det er jo den tidsplan, vi blev meget stærkt kritiseret for af de daværende oppositionspartier, men man kan se, at også på dette punkt har det haft en overordentlig opdragende virkning på nogle af medlemmerne at flytte fra den ene side af salen til den anden.

Så vil jeg til slut nævne en sag, som også er af stor forsyningsmæssig betydning, og som har mere umiddelbar betydning end det, vi ellers diskuterer her. Det er spørgsmålet om at fastholde bevillingshaverne på den aktivitet, de i henhold til aftalen fra 1981 er forpligtede til at beskæftige sig med. Det er meget interessant, at der er 5 borerigge i gang, men det er endnu mere interessant at få fastholdt, at staten nu har både ret og pligt til at sørge for, at den kapacitet bliver brugt til det, der er i samfundets interesse, og her er der en klar modstrid. Bevillingshaverne vil selvfølgelig helst bore frit med nye efterforskningsboringer overalt på det areal, de i øvrigt er i gang med at levere tilbage, for at finde så meget som muligt, før det skal tilbage til staten, hvorimod statens interesse helt klart er at få færdigvurderet de fund, der allerede er gjort, inden for de tidsfrister, aftalen også fastlægger, således at vi får klarhed over, hvad vi har i undergrunden, og således at beslutninger om udbygning kan tages, hvilket også er nødvendigt for, at dansk er-